

Belastingkamer

No. 1182/76

EB

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM,
Eerste Meervoudige Belastingkamer;

Gezien het beroepschrift ingediend door X (Y Accountants) te Z, als gemachtigde van W te Z, ingekomen ter griffie op 14 juli 1976 onder nummer 1182/76 en gericht tegen de door de inspecteur der directe belastingen te V aan belanghebbende opgelegde navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting over het jaar 1971, aanslagnummer 123.45678, waarvan is kennis gegeven bij aanslagbiljet gedagtekend 22 april 1975;

Gezien de stukken, waaronder de beschikking van de voorzitter van deze kamer van 20 mei 1976, waarbij belanghebbende is gemachtigd alsnog vóór 15 juli 1976 een beroepschrift tegen voormelde navorderingsaanslag in te dienen;

Gehoord ter zitting van 16 februari 1978 de gemachtigde voornoemd, alsmede de inspecteur;

Overwegende dat belanghebbende voor het jaar 1971 is aangeslagen in de inkomstenbelasting naar een belastbaar inkomen van f. 9.242,--, waarna aan belanghebbende de onderhavige navorderingsaanslag is opgelegd naar een belastbaar inkomen van f. 27.135,--, een nagevorderde belasting van f. 4.753,-- en een verhoging van 100%, waarvan 75% is kwijtgescholden; dat belanghebbende, gezien voormelde beschikking, tijdig tegen de navorderingsaanslag in beroep is gekomen, stellende dat deze ten onrechte is opgelegd, hebbende de inspecteur geconcludeerd tot handhaving daarvan;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde tussen partijen voorts het volgende vast staat:

Belanghebbende dreef in 1971 een café aan de a-sstraat te Z. Bij het regelen van de primitieve aanslag in de inkomstenbelasting voor dat jaar is door de inspecteur overeenkomstig de aangifte de winst vastgesteld op afgerond f 14.486,--. Bij een nadien door de inspecteur ingesteld boekenonderzoek bleek, dat ter voorkoming van een negatief kassaldo in 1971 een bedrag van ruim f 22.000,-- bij de ontvangsten was bijgeboekt, van welke bijboeking in het bij de aangifte overgelegde rapport, opgemaakt door voornoemd accountantskantoor geen melding was gemaakt. Van oordeel dat de boekhouding daarom onbetrouwbaar was heeft de inspecteur deze als grondslag voor de winstberekening verworpen. Bij schrijven van 13 september 1974 heeft de inspecteur aan de gemachtigde medegedeeld dat hij voornemens was de winst met f. 26.199,-- te verhogen.

Naar aanleiding van dit schrijven heeft een bespreking plaatsgevonden tussen belanghebbende in persoon en de aanslagregelende ambtenaar. Tijdens dit onderhoud heeft laatstgenoemde op een copie van vorengenoemde brief aangetekend: "12 nov. 1974 Gaat akkoord met 293% = bruto-winstpercentage 1970.", welke aantekening alstoen door belanghebbende is ondertekend. De bruto-winst die belanghebbende in zijn café heeft behaald bedroeg volgens de aangiften in percentages van de inkoop:

1970	293
1971	231
1972	322
1973	320

Bij het opleggen van de onderhavige navorderingsaanslag over het jaar 1971 heeft de inspecteur de winst gecorrigeerd als volgt:

Omzet: $393/100 \times$ aangegeven inkoop

ad f. 28.641,08 =	f. 112.559,44
Aangegeven omzet	<u>“ 94.665,92</u>
meer omzet casu quo winst	f. 17.893,52

Het belastbaar inkomen werd door de inspecteur vastgesteld op f. 9.242,-- + f. 17.893,-- = f. 27.135,--.

Overwegende dat tot grond van het beroep is aangevoerd, zakelijk weergegeven:

dat voor een café als van belanghebbende algemeen gebruik is dat de ontvangsten worden berekend op een bepaald percentage van de inkoop, zodat niet duidelijk is waarom de inspecteur voor het eerst voor het jaar 1971 dit systeem niet wil volgen; dat volgens de aangifte voor het jaar 1971 het bruto-winstpercentage 231 bedroeg en dit percentage weliswaar lager is dan het voorafgaande en de twee volgende jaren, doch zulks zijn verklaring hierin vindt dat belanghebbende in 1971 ziek is geweest en dat veel bier aan Schotten is verkocht;

dat de ziekte van belanghebbende tot gevolg heeft gehad dat meer moest worden overgelaten aan het personeel, waardoor minder efficiënt is gewerkt en zulks niet anders wordt doordat ook belanghebbende echtgenote in de zaak werkte;

dat in 1971 het cafe regelmatig werd bezocht door een groep Schotten die geruime tijd in een naburig hotel hebben verbleven en die, als gebruikelijk in Engeland en Schotland, bier zonder schuimkraag dronken, hetgeen tot gevolg had dat uit 1 liter bier slechts 3 inplaats van 4 glazen bier konden worden geschonken; dat het aangegeven bruto-winstpercentage voor 1971 van 231 dan ook juist is;

dat belanghebbende weliswaar tijdens het voormelde onderhoud met de aanslagregelende ambtenaar de voormelde aantekening heeft ondertekend, doch belanghebbende niet heeft begrepen dat dit tot een navorderingsaanslag, althans tot een zo hoge navorderingsaanslag zou leiden;

Overwegende dat de inspecteur heeft aangevoerd, zakelijk weergegeven:

dat het onderhoud tussen belanghebbende en aanslagregelende ambtenaar ruim 1 1/2 uur heeft geduurd, terwijl laatstgenoemde aan belanghebbende uitvoerig heeft uiteengezet waarom hij tot correctie wilde overgaan en hoe deze berekend zou worden;

dat de aanslagregelende ambtenaar aanvankelijk wilde uitgaan van het bruto-winstpercentage van 1972, namelijk 322, aangezien de drankomzet in 1971 en 1972 praktisch gelijk was en ook 1973 een bruto-winstpercentage te zien gaf van 320, doch hij op grond van de door belanghebbende aangevoerde omstandigheden is gezakt tot een percentage van 293, waarmee de

belanghebbende uitdrukkelijk is akkoord gegaan en welk compromis schriftelijk is vastgelegd;

dat ook als geen compromis was tot stand gekomen de navorderingsaanslag terecht is opgelegd, omdat door uit te gaan van een bruto-winstpercentage van 293, dat immers aanzienlijk lager is dan dat van de volgende twee jaren, meer dan voldoende is rekening gehouden met de door belanghebbende voor 1971 aangevoerde bijzondere omstandigheden;

dat immers niet aannemelijk is dat de ziekte van belanghebbende tot een minder efficiënte bedrijfsvoering heeft geleid, nu zijn echtgenote volledig in het café meewerkte;

dat belanghebbendes café in een typische uitgaansbuurt ligt, waar jaar in jaar uit de buitenlandse cliëntèle vrij groot is, terwijl niet aannemelijk is dat in 1971 meer Schotten of Engelsen in het café zijn geweest dan in andere jaren;

dat de stelling van belanghebbende dat aan Schotten meer bier in een glas wordt geschonken dan aan anderen wordt ontkend;

Overwegende omtrent het geschil:

dat de inspecteur terecht belanghebbenden boekhouding heeft verworpen als grondslag voor de winstberekening;

dat immers uit de tussen partijen vaststaande feiten blijkt dat in 1971 ter voorkoming van een negatief kassaldo een bedrag van ruim f. 22.000,-- bij de ontvangsten is geboekt, van welke bijboeking in het bij de aangifte overgelegde rapport ten onrechte geen melding was gemaakt en hetgeen de inspecteur eerst na het opleggen van de primitieve aanslag uit een ingesteld boekenonderzoek is gebleken;

dat ook uit hetgeen belanghebbende dienaangaande heeft gesteld blijkt dat van de ontvangsten geen aantekening wordt gehouden, zodat de boekhouding op dat punt onbetrouwbaar is als grondslag voor de winstberekening;

dat voorts uit de tussen partijen vaststaande feiten blijkt dat belanghebbende met de aanslagregelende ambtenaar een - schriftelijk vastgelegd compromis heeft gesloten;

dat partijen aan dit compromis, dat betrekking heeft op een feitelijk gegeven - t.w. de omvang van belanghebbendes ontvangsten in zijn cafébedrijf - zijn gebonden;

dat belanghebbenes stelling dat hem de betekenis van het door hem gesloten compromis niet duidelijk is geweest, het Hof niet aannemelijk voorkomt;

dat immers in het onderhoud tussen belanghebbende en de aanslagregelend ambtenaar aan de orde was het - ongetwijfeld ook aan belanghebbende bekende - voornemen van de inspecteur de aangegeven winst met f. 26.199,-- te corrigeren en het Hof geen grond heeft te twifelen aan de juistheid van de mededeling van de inspecteur dat de aanslagregelend ambtenaar uitvoerig aan belanghebbende heeft uiteengezet waarom hij tot correctie wilde overgaan en hoe deze berekend zou worden;

dat het gesloten compromis tot gevolg had dat de correctie van de winst werd beperkt tot 17.893,-- en niet aannemelijk is dat dit aan een zakenman als belanghebbende niet duidelijk zou zijn geweest; dat het ingestelde beroep mitsdien moet worden verworpen;

dat ten overvloede hieraan wordt toegevoegd dat het Hof ook indien geen bindend compromis was gesloten, de navorderingsaanslag zou hebben gehandhaafd;

dat immers, nu belanghebbendes boekhouding niet een betrouwbare grondslag vormt voor de winstberekening, deze winst op andere wijze moet warden benaderd; dat de door de inspecteur gevolgde wijze van benadering, waarbij ter bepaling van de ontvangsten is uitgegaan van een geschat bruto-winst-percentage van de bekende inkopen, in een geval als het onderhavige gebruikelijk en aanvaardbaar is, terwijl niet aannemelijk is geworden dat de inspecteur door bedoel percentage vast te stellen op 293 dit te hoog heeft vastgesteld;

dat het percentage van 293 immers gelijk is aan dat van het voorafgaande jaar en niet onaanzienlijk lager dan dat van de twee volgende jaren;

dat belanghebbende niet aannemelijk heeft gemaakt dat de door hem genoemde bijzondere omstandigheden in 1971 een zodanige invloed hebben gehad dat zijn ontvangsten lager zijn geweest dan met toepassing van het bruto-winstpercentage van 293 berekend;

Uitspraak doende:

Handhaaft de navorderingsaanslag waarvan beroep.

Aldus gedaan in raadkamer van 11 mei 1978 door mrs. Van Slooten, vice-president, IJsselmuiden en Joosten, raadsheren, in tegenwoordigheid van mr. Polman als griffier.

Polman

Van Slooten

AANGETEKEND VERZONDEN

7 JULI 1978

AAN PARTIJEN